

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Vacarița Oleg Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar din s. Xxxxx, r. Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.07.2018 - 02.11.2018;

Instanța de apel: 13.11.2018 - 05.02.2019;

Instanța de recurs: 23.04.2019 - 29.05.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 noiembrie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Vacarița Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Vacarița Oleg a fost suspendată condiționat pe termen de probațiune de 1 (unu) ani.

S-a dispus încasarea de la Vacarița Oleg în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 320 lei (trei sute douăzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Vacarița Oleg, la 21 aprilie 2018, aproximativ ora 09.00, aflându-se în apartamentul nr. xx str. Xxxxx x/x, mun. Xxxxx, ca rezultat al unui conflict, fără motive întemeiate, a aplicat violența fizică față de concubina sa Bodrug Alina, aplicându-i lovituri cu pumnii în regiunea posterioară a capului, cu picioarele în regiunea feselor și a coapselor, ulterior a târât-o de păr, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201802 D0989 din 31.05.2018 - vătămare corporală ușoară.

Prin acțiunile sale intenționate Vacarița Olega a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, violența în familie, adică *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale*.

3. Împotriva sentinței, a declarat apel în numele inculpatului, avocatul Munteanu Angela, care invocând dezacordul cu soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui Vacarița Oleg să fie aplicate prevederile art. 79 Cod penal, și stabilită în privința acestuia pedeapsă sub formă de amendă.

Apărarea a menționat că instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că inculpatul are la întreținere 2 copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a constatat că instanța de fond corect a concluzionat asupra vinovăției lui Vacarița Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la materialele cauzei fiind anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția acestuia în comiterea acestei infracțiuni.

Cu referire la alegațiile invocate de apelant asupra faptului că, în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal în temeiul căruia urma a-i aplica o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, Colegiul a menționat că în speță, prevederile art. 79 Cod penal nu sunt aplicabile, deoarece, conform normei respective, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

La caz asemenea circumstanțe n-au fost constatate, iar argumentele apelantului precum că inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește de cele comise, are la întreținere doi copii minori și este încadrat în câmpul muncii, considerându-le ca circumstanțe excepționale, instanța de apel le-a considerat drept nefondate și au fost respinse, în acest indicând că legiuitorul, estimând pericolul social al infracțiunii încriminate la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a stabilit că această faptă prejudiciabilă se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 ore sau cu închisoare de până la 3 ani, iar instanța de fond deja i-a atenuat pedeapsa, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, numindu-i o pedeapsă sub nivelul minim prevăzut de lege, de 1 (unu) ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe termen de probațiune de 1 (unu) ani.

Prin urmare, Colegiul a reținut ca fiind neplauzibile argumentele avocatului care a invocat o individualizare greșită a pedepsei, or la adoptarea sentinței de condamnare instanța de fond a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante

răspunderii prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, manifestarea inculpatului a căinței sincere de cele comise, că nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilind just că pedeapsa cu închisoare cu executarea reală a ei are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului, fac necesară stabilirea unei astfel de pedepse, iar în baza acestor circumstanțe corect a stabilit inculpatului pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de fond în partea stabilirii pedepsei lui Vacarița Oleg, în numele acestuia declară recurs ordinar avocatul Munteanu Angela, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Vacarița Oleg, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea recursului avocatul indică că aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționând gradul influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

De asemenea, recurentul menționează că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, partea vătămată a declarat că a iertat inculpatul, s-au împăcat și nu are nici o pretenție față de el. Mai mult, în speță sunt prezente circumstanțe atenuante de care instanța de apel nu a ținut cont, și anume: contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, doi copii minori la întreținere, personalitatea inculpatului. Cu toate acestea, instanța de apel nu au ținut cont de prevederile art. 79 Cod penal, în vederea aplicării în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este una motivată și individualizată în corespundere cu prevederile legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează

că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs menționează că, aceste prevederi la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, cu aplicarea art. 79 Cod penal.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiul menționează că în spiritul art. 79 Cod penal, aplicabilitatea căruia se solicită de către recurent, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie

excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Ca excepționale, o instanță de judecată urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei precum și date privind personalitatea inculpatului – grad de invaliditate (I, II), persoana cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră.

Așadar, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Vacarița Oleg a prevederilor art. 79 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or circumstanțele la care face referire recurentul, și anume: recunoașterea de către inculpat a faptei comise și căința activă, lipsa antecedentelor penale, prezența unui loc stabil de muncă și a copiilor minori la întreținere, faptul că partea vătămat l-a iertat, Colegiul le apreciază ca împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și prin urmare nu pot fi considerate ca fiind excepționale și nu pot fi utilizate la stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, acestea referindu-se de fapt la circumstanțele atenuante, prevăzute la art. 76 Cod penal, iar alte circumstanțe care ar putea fi apreciate ca excepționale în cauză nu s-au stabilit.

Prin urmare se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanțele de fond în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Vacarița Oleg*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 iunie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun